

Koło naložkow a tradicijow na Krabatowym festiwalu so skulojćilo

Předstajenja Krabatoweho festiwalu na krasnym terenje Čornochołmčanskeho mlyna kónča so tradicionelnje z wulkim wohnjostrojom. Fota: SN/Maćij Bulank

Bě-li premjera Krabatowych swjedźenskich hrow 2012 hišće eksperiment, je so festiwal mjztytym jako kruty termin we lužiskej protyce kulturnych wulkopodawkow etablěrował. A z wizije Čornochołmčanki Gertrud Wincarjowej nasto w zhradnym džěle z Drježdźanskim profijom Peterom Siebecku tajka powabliwa atrakcija, zo mjztytym nimale zawistnje na ludźi hladaš, kotřiž su hišće zastupny lisćik dóstali.

Haj, městna su wobmjzowane, runje to pak je wuslědk wuspěšneho koncepta. Wšako wuprudža teren Čornochołmčanskeho mlyna atmosferu tradicionalneho burskeho statoka, sedžiš ze znatymi při napoju a jědźi za blidom kaž na wjesnym swjedźěnju. A runja rumej je čas – to rěka ličba móžnych předstajenjow – wobmjzowane. Wšako jenož profije sobu njeskutkują, ale tež wjesnjenje a ludžo z wokoliny – a jich njemóžeš cyły mjesac kóždy džěń zaplanować. A što by Krabatowy festiwal był bjez nich, kotřiž staru serbsku tradiciju kónčiny předstajaja? Jónkrótnosć lužiskeho lětnjeho džiwadloweho spektakla pod hołym njebjom by so zhubila.

2013 su woni kwasny čah předstajili, lěto na to křěćencu, a lětsa pokazują žarowanski čah. Stawizna jednanja so na to wusměrja. Podawkej wotpowědna

wosebita Wojerowska drasta steješe tak přeco w srjedźišću – a bu we wobtuku zabawneho džiwadloweho jednanja tež tym ludžom zbliska a zdaloka znata, kotřiž snano hewak njebychu so dobrowólnje za stare serbske tradicije zajimowali.

A štóž je dožiwił, kak sej Čornochołmčeno a jich susodža narodnu drastu česća a kak so prócuja, tež serbske spěwy prawje zanošować, dósta runje tak začisć wo tym, kak intensiwnje so woni po zdacu hižo zhubjenym stawiznam swojskeho pochada přiwobročeja. Připóznače wotwonka tomu wězo tyje. Direktny, druhdy tež hruby humor wosebje krala Awgusta Sylneho – nimo Krabata je wón poprawny rjek a z džiwadźelnikom Steffenom Urbanom snano najwoblubowanjša figura festiwalu – wuruna patos předstajenjow naložkow.

Kwas, křěćenca, pohrjeb – z nimi je žiwjenski běh poprawom zakónčeny. Krabatowe swjedźenske hry pak dale du. Za klětu su předstajenja hižo planowane a za 2017 dalje připowědžene. Kotry naložk chcedža přichodnje pokazać? Njeby zlé bylo, bychu-li hišće raz wotpředka započeli. Wšako njejsu jich dotal mnozy we wobtuku festiwalu dožiwić móhli. A wotpowědna stawiznička wěčneho boja serbskeho Fausta přečiwo zlu so zawěsće namaka ... ■ Cordula Ratajczakowa

Na kóncu lětušeje premjery krucha „Krabat – pjeršćen kantorki“ je Michaela Melcerowa titulny spěw „Lebenslang unsterblich“ zanjesła, jednu štučku tež w serbskej rěči.

Krabat (Max Agné, nalěwo) kuzla, ale tež Pumpot (Peter Splitt) to móže.

Hišće staj Handrij (Till Petri) a Hanka (Vanessa Richter) wjesolaj mandželskaj.

Awgust Sylny (Steffen Urban) a wyšk Šadowic (Joachim Kaps)

Wot 2012 wothrawa so na Krabatowych swjedźenskich hrow kóždy lěto nowa stawizna wo Čornym mlyniku a wo jeho pakće z čertom. A přeco předstajaja Čornochołmčeno a ludžo z wokoliny serbske naložki a drastu. Po kwasnym čahu a křěćency je to lětsa žarowanski čah, na což so stawizna jednanja wusměrja.

Čorny mlynk (Gerhard Hähndel) zawjědže hejtmána Zipfela (Frank Müller).